

ИВАН ВАЗОВ
ЗИМНА ВЕЧЕР

chitanka.info

*Навън е вятър, тъмно, влажно.
Дъждът плющи във нощний мрак
и сякаш някой там челяк
в прозореца ми блъска страшно.*

*Стоя... Свеща печално клати
и стреля пламък бледожълт.
Кат гости тайни, непознати
играят сенки по зидът.*

*Що мисля? Моят дух блудящи
незнайно някъде лети...
Невярно сфанати мечти
перото ми лениво дращи:*

*ту думи тъмни и без свърз,
ту мисли бледни и забавни,
и просто в драски своенравни
душата си изливам аз.*

*И нищо! А усекам нещо,
че вдън душата ми живеи
и тегли се навън горецо
в свободен стих да се излеи.*

*Желание ли то е тайно?
Тъга ли скрита? Ил любов
на мен слетяла от незнайно?
Ил женски образ някой нов?*

*Не, нищо веч ме не привлича.
Любих аз много... Веч не щъ!
Не, друго искам: аз ламтя
за сърце — мене да обича!*

*Но сърце жежко ни едно
за мен в света не е туптяло:
о да, едно бе, ала то
да бий отдавна е престало...*

*И тъвжно аз с бездушен взор
следя за сенките бездушни
и с тез хартии равнодушни
безгласен вода разговор.*

*А как желал би, как жаднея
тук с друга любяща душа
шума да слушам на дъжда
и свойта да споделям с нея!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.